

Bêwar Ibrahîm

**NAMEYEK
JI BO QEDERÊ**

Helbest

2001

NAMEYEK JI BO QEDERÊ

Bêwar Ibrahîm

Çapa dijîtal
Sîrwan Hecî Berko
Malpera Amûdê
www.amude.de
info@amude.de

Hamû mafên çapê parastî ne.
© Bêwar Ibrahîm û malpera Amûdê (01/2002)

Di yarî

(ji bo **Sînemxan**)

Erê dayê Sînemxan !
Min nizanîbû wê rojekê
Ev koma helbestan bibin
Gurzên ji nêrgizên
Derdora Cezîra Mîr Şeref
Û Dêrgul û di hembêza
Keça mîr Celadet Bedirxan de
Bê tirs, xem û saw razên.
Ji dil û can ez vê dîwanê diyarî te
dikim...

Bêwar Ibrahîm

11/9/2000

Bangawaza tîpan*

Roja ku 22ê nîsanê hevoka

«Bi Kurdî bixwînin»

Li ser sênga xwe nivîsand...

Tîpên “Mîr Celadet Bedirxan”

Li goristana Şêx Xalidê Neqîşbendî

Giriyan û gotin:

- Mirovên kor nikarin bi zimanê Kurdî
bixwînin....!!

*Ev wêne-helbest di kovara «Xwendevan»de belavbûye,
hejmara 11/2000 Şam .

Çiyayek^{*}

Ji Xwedê re gotin:

Tu kerr û Korî...

Ne tu dibihîzî,

Ne tu dibînî...

Xwedê li wan vegerand û got:

-Heger min dengê we

Nebihîsta,

Û rewşa we

Nedîta...

Min navê we di hembêza çiyayekî de

Ne

dikola...

Hûn zanin navê vî çiyayî çiyê?

Navê wî: «Barzanîye»

«Barzanîye» ...

* Ev wêne-helbest di kovara «Xwendevan» de belavbûye,
hejmara 11/2000 Şam.

Qamişlo *

Gotin:

Dermanê dilan

Hezkirine,

Dermanê derdan

Jibîrkirine.

Xweş zanibe !

Tu derd û

Dilê mine,

Diwêta pênivîsa mine,

Hêvî û xewnên mine ...

Lê mixabin !

Derdên min

Nayên jibîrkin,

Dilê min

Ma bê hezkin,

Û pênivîs Hat windakirin ...

Min rojekê

Destvala

* Ev helbest di kovara «Gazî»de, hejmara (53/1999)an de belavbûye li Duhokê.

* û di kovara «Jiyana Rewşen»de, hejmar(27/1999)an de li Stenbolê belavbûye.

* Hem jî min ev helbest di dengê Amerika «Beşê Kurdî»de, roja 29/8/1999an xwendîye.

Dergehê te derbas nekir,
Gurzên gulan
Ji keçkaniya xwe
Min ji dil
Diyarî te kir.

Lê mixabin !
Kolanên te
Li min bûn
Zindan
Xortên te
Li ber bûn
Dergevan.

Ku bi zarokên te
Şadibim
Tu bi hêz li min
Radibe
Gul û kulîlk
Ji min re
Stirî,
Kenê lêvan dibe
Girî ...

Qamişlo !
Ez keçim û tu
Bajarî,
Ez xemgînîm û tu

Dildarî,
Ez Bêwarim û tu
Şalyarî ...
Lê bi tenê
Ez nizamim kî
Serdare ?!
Kî rastiyê
Didêre?!
Kî derewan
Dihêre?!
Lê ez nikarim
Dûrkevim,
Li ber te
Lal û bê
Devim...
Lê mixabin !
Hezkirina min bê
Havile,
Ne te dilê min bi
Jîn kir
Ne te derdên min bê
Jan kir
Û deng nema da ku
Hawarkim....

Dizî^{*}

Dema xwest ku
Pêşêra diya xwe
Bimije...
Dît ku hezar dev
Wê pêşêrê dicûn û
Tavêjin...!!!

* Ev wêne-helbest di kovara «Xwendevan»de belavbûye,
hejmara 11/2000 Şam.

Rojî *

Mirovên musulman ji salê
Mehekê rojî digrin, da ku
Gunehên xwe bişon û
Xêrên xwe zêde bikin...
Rojiya birçîbûna zik deyneke ji
Deynên Xwedê li ser mirovên wîye
Û hem jî xêre...
Lê çi sedemên ku rojiya mejî,
Û hizir û ramanan digirin?
Û sed mixabin...!
Ku ev rojî fitûr jêre nîne...

* Ev wêne-helbest di kovara «Peyv»de belavbûye,
hejmara 14-15/ 2000 Duhok.

www.amude.de

Dilo bêje *

Dilo bêje !
Çima gulên gulistanan
Li ber dengê
Nalîna te
Diçilmisin ?
Çima omîd
Ji bahozên bêwariyê
Difetisin ?

* * *

Dilo bêje !
Heta kengî
Wê çavê min li
Sawêran be ?
Heta kengî wê
Hestê min vê
Landika
Kul û derdan
Bihejîne ?

* Ev helbest bi helkeftina salvegera pazdan ya koçkirina Seyda yê nemir «Cegerxwîn» min xwend; di êvara 23ê Çêrya pêşî de 1999an de. Li ser gora wî li Qamişlo.

Heta kengî wê
Lêvê min
Meya êşan
Binoşîne ?

* * *

Dilo bêje !
Tu ne gêjî,
Ev jiyan bi
Du perdaye:
Yek paqije,
Yek qirêje...
Lê mixabin !
Wê kê rastiye
Bibêje ...?

* * *

Dilo bêje !
Heta kengî
Ramanên min
Li nav pencên
Şevên tarî wê bên
Dizîn ?

Heta kengî
Wê dostê min
Di hindirê

Şermiyêde xwe
Veşêre ?

* * *

Dilo bêje !
Çima hêsir
Di hinavê
Birîndar de
Ziwa dibin ?
Çima axîn
Dibe soteke
Rehên evînê
Dax dide

* * *

Dilo bêje !
Jiyan çiye ?!
Mirin çiye ?!
Evîn çiye ?!
Jiyan dara
Hêviyaye;
Mirin xewna
Rêwiyyaye;
Evîn şahya her
Dilaye...

* * *

Dilo bêje !
 Û min bavêje ser
 Çiyayan;
 Min dahijîn her
 Newalan;
 Bik hêsîra her
 Giravan...
 Lê bibêje:
 Bera her keç
 Omîdên xwe bikin
 Dastan...
 Û li jiyanê
 Li mirinê
 Li evînê
 Belavbikin,
 Da ku ji nû
 Welatên şadûmaniyê
 Avabikin...,
 Hêlînên êş û janan
 Wêran bikin,
 Dengê lêdanên te dilo
 Bilind bikin...
 Dilo bêje! Dilo bêje! Dilo bêje !...
 25/9/1999

Diyarî *

Yekemîn gurzek gul ji bo min bû
Diyarî;

Destegulek ji nêrgizan bû.
Lê... hêsrên kêfê û bayê gîrnijandinê...
Pelên sipî weşandin,
Şînahiya wan sotandin û
Dilên zêrîn perpitandin..;
Bi tenê şaxên sor bûn mîna
Zinarên çiya û
Ne hatin

Tewandin ...

* Ev wêne-helbest di kovara «Jîn»de belav bûye, hejmara
45/2000, Şam.
www.amude.de

Ji bo miletekî *

Ji êş û janên gelê
Kurda,
Ji hêşir û rondikên
Keç û dayikên wan
Ez van gotinên xwe
Bê guman...
Ji ava wan rondikan bi
Jîn û rewadikim
Ku kat bidin û
Şax û paxên xwe bavêjin
Axa welatê:
«Peyv» û «Peyman»
û bêhna wan dilên dayik û keçên vî
Welatê ku ji xwînê ziwa nebûne
Geşbikin...

* Ev wêne-helbest di rpjnameya «Peymana Edeb û Huner» de belavbûye. Hejmar 39/1999- Duhok.

Xaka me winda nabe *

Hawarên bê deng bela
Lal bibin
Birînên bê nalîn bela
Pûç bibin
Nerînên bê hêvî bela
Kor bibin...
Lê dîsa ...!
Em ji kurdîtiya xwe
Danakevin!
Xewnên welatê me
Ji xwînê bi
Jîn bûne,
Mayinên jêerdî
Di xaka wî de
Dîn bûne...!
Dewsa wan tev bûne
Sosinên azadiyê...
Aştî lê hatiye
Çandin ,

* Ev helbest di rojnameya «Azadiya Welat» de belav bûye,
hejmar 159/1999, Stenbol.

Zikreşî jê

Hilandin...

Sondek me heye

Di esmanê te de

Xuyaye ,

Di nav xak û bayê te de

Me berdaye

Di bin baskên

Aştîxwazan de

Me pêçaye

Ew sond jî !

Welatê meye

Kurdîtiya meye...

Nerînên çavên me

Bi pêlên deryayan

Û rewrewkên asoyên

Dûr...

Hatine xemilandin

Bi wan nerînan re

Emê gulistanan

Di bin siya rojan de

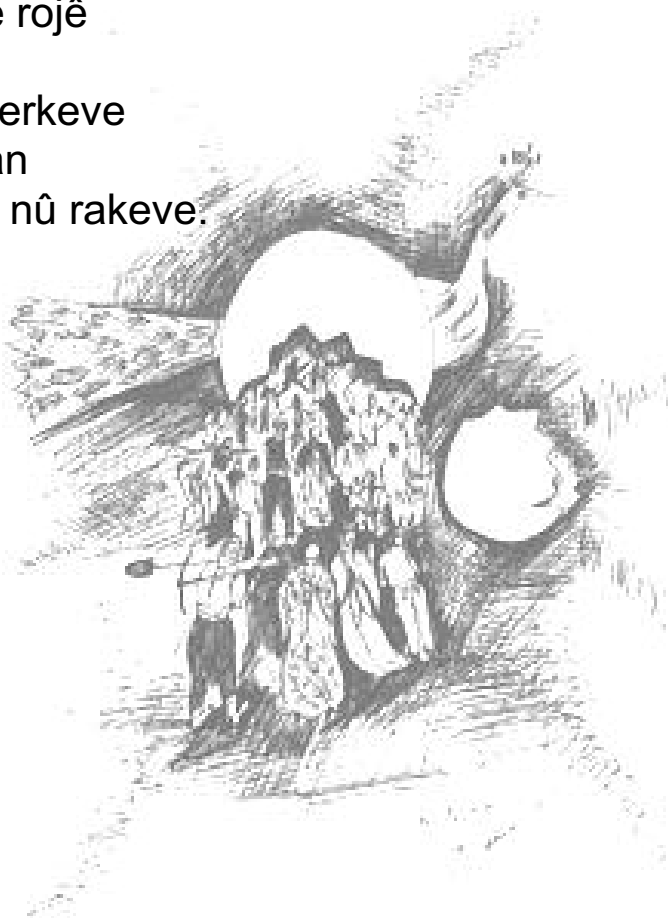
Biçînin û geşbikin

Erd û esmanê

Welatê xwe

Biparêzin ...

Da ku winda nebe
Û xwîna me
 Ziwa nebe
Çiku ew xwîn
Ji vîna xaka vî
 Welatî ye !
Û pêwîste
Ev xak ziwa nemîne ...
Da ku dêmê rojê
Bi ken li me
 Derkeve
Û êşa birînan
 Ji nû rakeve.

Derewek

Jiyan dereweke

Pir mezine...

Xwedê avakiriye,

Da ku mirov di nav

Êş, ezar û xemxuriyan de

Melevan bibin...

Rev

Dema bayê xemgîniyê xwe ji
Karwanên kuştin, talan û
Xemxuriyan...
 Vedizî û
 berê xwe da
 Hêlînên kêf û şadûmaniyê...
Hêsrên şîniyê di sênga evînê de
 Hejiyan...
Û bi bédengiyeke tarî...
Evînê xwe ji bihara evîndaran
 Vekişand...

Jiyana çewt

Ezê ji nû
Perçeyên
 Ciwaniya xwe
 Bi civînim
Derd û birînên
 Jiyana çewt
Gilok.... Gilok
 Bi hilînim
Ezê berê xwe bidim
Deryayekê bê reng
Hûrik... hûrik
Li ber pêlan
Rûpelên vê
 Jiyana çewt
 Ji masîkan re
 Bixwînim
Ezê sênga xwe bi
Qelemtiraşa zor û
Gunehkariyê...
 Bi çirînim;

Bera ev dilkê minî

Çilmisî

Hilma paqijiyê

Bêhin bike ...

Gidyano...!

Nema karim

Bi lewitandinê re

Bi qedînim

Bera ev dil sehbike

Ku lêvên şilkirî ne bayê

Evînê ye,

Siwarên çeng-jêkirî

Ne nîşana

Lehengiyêye,

Û peyva şêrîn û hingivîn

Ne şopa

Dilovaniyê ye ...

Bera ev dil sehbike

Her gav û kêkîk ...

Ez xapandinê bi çavê serî

Dibînim.

Gidyano...!

Bêjin ah û birînan,

Êş û derdan, kul û

Xeman ...

Can û ciwaniya min

Nema karin wan

Hilînin ...

Heger bixwazin !

Ezê defterên bîranînên

Her axînan..

Bi çirînim;

Ezê li hespê qederê

Siwarbim

Berê xwe bidim goristanên

Biyaniyan û

Gorekê bê kêl ji xwe re

Bibînim ...

Lê bera zanibin

Li dewsa her axînekê

Ezê lal û nesrînan

Biçînim ...

Ji nû wê kirasê

Şîniyê...

Xwe ji cendekê min

Bavêje û

Bê tirs û

Xem...

Ezê rûpelên vê

Jiyana çewt
Ji Xwedê û
Pêxemberan re
Bixwînim,
Erê bê tirs ezê
Bixwînim...
5/4/1999

Pirsek^{*}

Ji min pirsîn:
Çima tu ji mirinê
Hezdikî ?!
Min li wan vegerand:
Jîna bê evîn
Mirin bi serê xweye...

* Ev wêne-helbest di kovara «xwendevan» de belavbûye,
hejmar 11/2000 Şam.

Şermî *

Ji şermiyê re gotin:
Tu çima fedîkoyî..?!
Li wan vegerand û got:
Da ku ez karibim
Şerê hetikandinê
Bikim...!!

* Ev wêne-helbest di kovara «Jîn»de belav bûye, hejmara
45/2000, Şam.
www.amude.de

Ji hêsirên şor
Biparêzin,
Canên nazik
Ji ber potînên
Di nav xwînê de
Bidin alî.

* * *

Bihêlin em carekê
Sênga xwe biqelêşin
Û bidin ber xwîna
Her demê...

Bera tavên
zikreşî û nakokiyê
Xiyanet û ezeziyê
Bifetisin,
Bera sazên azadiyê
Bireqisin,
Û bahozên şermazariyê
Bimelisin.

* * *

Bihêlin ku carekê
Roka esmanê me
Piştî giriyê ewrên tarî
Ji dil û can bigirnije...

Pêt *

Tifka xwe veda
Ji ariyê paqijkir
Darpembok şikandin û xistin
Hindirê wê
Beroşa avê danî ser û bizav da xwe ku
Vêxe.
Lê kir û nekir tifka wê vêneket...!
Bêhna wê pir teng bû..
Beroşa ava xwe rijand û hawar kir:
Xwedêyo !
Qey ez pêtekê ji şerê birakujiya
Gelê kurdan
Ji xwe re bînim da ku tifka min
Vêkeve...?!!

* Ev wêne-helbest di kovara «Jîn»de belav bûye, hejmara
35-36/ 1999, Şam.

Tengayî

Xewê ji çavan re got:

- Rakeve...!

Çavan lê vegerand:

- Qet ranakevim...!

Da ku di nav reşahiyê de neyê

Veşartin,

Û ronahî ji ber min

Winda nebe...

Sawêrên bê pêjin *

Sawêrên bê pêjin dikevin
Ramana min
Ji derya pêlekê
Lê dide
Ji rojê tîrêjekê
Berdide
Ji şevê rewş û roniya heyvê
Belav dike
Lê dîsa dimînim bê cî û
Bêwar ..
Zimanekî şikestî û bê
Pêşketin,
Welatekî bindest û bê
Nav...
Ma gelo!
Ez herim kû
Pêçeka kul û xemên xwe
Raxim ?
Gilokên hêsirên zêrîn
Bibarînim ?

* Ev helbest di kovara «Jiyana Rewşen»de belav bûye,
hejmara 13/ 1997, Stenbol.

Neynûka xwe li qeşmûşka
Birîna kûr xim
Ji nû wê xwîn tê de der bibe...
Gelo !
Ez xwe di şikefta
Kîjan çiyayî de
Veşêrim ?!
Ku bêhna şer û zikreşiyê
Neyê min...
Ax... ey çerx û feleka
Bêbext..
Di nerînan de tu
Dost bû,
Lê dema me piştta xwe da te
Tîrek birakujiyê li wê
Piştê ket.
Û çavên me li ber destê
Haran ma...
Ku wê tîrê ji piştta me
Derxînin.
Û dewsa wê birîna
Kûr...
Derman bikin..!!

Xwestekek^{*}

Xwestin ku çiyayekî ji
Hestiyê laşê min
Bilind bikin.
Dema rahiştin wan
Hestiyan
Di nav destên wan de bû
Beyarek;
Ji çandindiya:
Lal, nesrîn û
Nêrgizan re.

^{*} Ev wêne-helbest di kovara «Xwendevan» de belav bûye,
hejmara 11/2000, Şam.

Peyal^{*}

Serê sibehê ji xewê şiyar bû. Xwîn ji ber diranên wê dihat, çû dev û ser û çavê xwe şûştin, lê hêj xwîn diherikî. Kasêtek M.Şêxo ji Komediînokê xerabe derxist û dengê rîkorderê hilda.

Qehwe ji xwe re çêkir, xiste peyalekê lêv kerizî, piştî ku qehwa xwe vexwar, peyal kuband ser dev, pêlakê ma, ji nû rahiştê û li binê wê mêzekir. Ji nişkave tif li binê wê kir û bi hêz avêt nîvê hewşê û ji xwe re got:

- Ta bi neqşên binê vê peyala kerizî jî bûne çar perçe ...!!

Rabû ku ji hindir derkeve, lê di nav xwîna ku ji ber diranên wê diherikî de melevan bibû..! Ta derî û pencereyên odê vekirin û ew xwîn li kolan û sikakên gund belav bû ...!!

^{*} Ev wêne-helbest di kovara «Jîn»de belav bûye, hejmara 35-36/ 1999, Şam.

Hespên bê siwar^{*}

Hespên bê siwar
 Di cengê de
 Wê çawa şer bikin
Cenga bê siwar
 Di qadê de
 Wê çawa bi pêş bikeve
Welatîno.. welatîno !
Bese razan, zû
 Şiyarbin.
Cengewar bin
Ne xewar bin
Keçên weke
 Gurzên gulan
Xortên jîr
Tiving li milan
Bi çiyayên asê ve
 Hildikşin
Daxwaza wan
 Tekoşîn ...

^{*} Ev helbest di kovara «Jiyana Rewşen»de belav bûye,
hejmara 19/ 1999, Stenbol.

Mil bi tiving bin
Mejî zane bin û
Çav bi nêrîn bin...
Da ku karibin
 Dîroka me
Di hembêza xwe kin
Û navên we
 Welatîno
 Bilind bikin...

Paqijî

Dengê sehan mirovan ditirsîne
Wan li hev vedigerîne
Û dengê xapandin û xiyametê...
Dîwarên mirovantiyê diherifîne
Û bajarên ava dike

Kavil..

Encîlê kor dike
Tewratê kerr dike
Zebûrê lal dike û
Qur'anê ji xwe re dike

Sîtav...

Lê... nepenîya comerdî û paqijiyê..
Bi hevsarên tevan digre;
Û wan dajo ser golên ava

Qencî û rastiye...

Û bi dîlovanî wan di nav wê avê de
Tahir dîkin...

Omîdên kaviî *

Stiriyên salan

Dan ser hev û

Li ser teşîya mehan

Badan.. û

Bi tevna bîranînên reş

Ristin ...

Da ku di bin lingên

Kedxwaran de

Raxîne.

* Ev wêne-helbest di kovara «Jîn»de belav bûye, hejmara 45/2000, Şam.

Çavên te omîda me ye

(Ji kulîlka xewnan re: HELA)

Ey bilbilê !
Çima çavên te herdem
Kelogirîne ?
Awaz di hinav de
Raketiye...
Bê deng û bê
Lorîne...

* * *

Ey bilbilê !
Çima dengê te
Nalînên welatekî birîndar
Bilind dike
Sawêrên bê hêvî
Ezber dike
Nîşanên xapandinê
Dipeqîne û
Derdike..?

* * *

Ey bilbilê !
Mijgolên te

Ji toza ber mirinê hatine
Hûnandin,
Birhên te mîna
Du kevanan
Ji rengê şevê
Xemilîne !
Û bi xweristî hatine
Tewandin...

* * *

Ey bilbilê !
Tu zaroyî..
Tu ne serbazî
Da ku keleha
Bedirxaniyan derbasbike
Li çalakîyên wan
Mat bibe...

Tu ne serdarî
Ku di helbestên
«Welato»de
Biponije...

Tu ne evîndarî
Ku xwe li ber bayê
«Evîna te»
Ragirî û bigirnijî...

Ew bayê ku

Leza çeman radiwestîne!
Evînê di dilan de diçîne! û
Pozên pêlan dişkîne!

Tu ne penaberî
Ku çîrokên «Mirî ranazin»
Û rûpelên dilê xwe
Bi hevre bipêçî!

* * *

Ey bilbilê !
Tu gulek nû pişkiviye
Ji xaka welatekî birîndar
Derbûye

Û her û her...
Bêhna wê gulê
Şitlên evînê di
Sênga biharê de
Geş dike,
Tîbûna germa havînê
Rewa dike
Vîz..vîza bayê payîzê bi
Awaz dike,
Penaberiya zivistanê
Winda dike

* * *

Ey bilbilê !

Şadûmaniyê ji pêşêrên
 Şaristaniyê bimije,
Ramûsanên ji ser
Dême vê jiyanê bi kêf
 Bidize û
Li nav pencên
 Asoyên dûr
 Nelerize... nelerize
 28/4/1999

Jîn *

Ji xwe pirsê
Gelo !
Jîn çiye ?
Bê guman !
Ne ez tenê vê pirsê bi xwe re
Hiltînim..;
Depên şanoyan ji lîstikvanên xwe
Dipirsin,
Peqpeqonkên avê ji perçeyên ewran
Dipirsin,
Zarok jî ji makên dayikên xwe

Dipirsin...
Lê bi tenê ez ji xwe dipirsim:
Gelo!
Jiyan çiye ? an jîn çiye ?
Bê guman jîn mirine û
Mirin qedere.
Û tu kes nikare xwe ji ber
Qederê bide alî...

* Ev helbest di kovara «peyv»de belav bûye, hejmara 14-15/2000, Duhok.

Hevaltî

Du heval bûn bi rewanekî..!
Û çar rêxistin bûn bi semyanekî...,
Dema çeqel û roviyan...
Tovê xwe li nav wan
Çandin...;
Herdu heval bûn:
Habîl û Qabîl..
Û her çar rêxistin bûn
Rim û şûr û di pişta
Yê semyan de hatin
Çikandin.

Evîndarê jiyanê

«Seyda min **Konê Reş!** Ji bo te»

Ey konê vegirtî
Li bin tava êş û xemxuriyan
Ey sîtava li ber
Bejna çak û zeriyan
Ey dîdevanê jîndar
Li ser dîrokeke kor
Li nav zindî û miriyan
Ey baxê hêsrê şîniyên
Bê ser û ber...
Li ber dergehên peristgehan
Li ber nalînên
Her mirovekî bê semyan.
Ey gustîlka tiliyên
Evîndaran,
Rîbana li bejna evînê,
Hêsrên çavê dayika
Bûka li ber derxistinê,
Dîlana miriyên goristanan,
Çima dost
Ji me direvin ?!
Ey şermiya li ser

Dêmên xewnên bêbihar
Axîna ji sênga êş û derdan
Kanî viyan ?!
Ey konê zindankirî
Lî nav pencên birînan
Ma ne gunêhe..
Gunehkarî me li hev parbike
Û me têxe rêza kuştîyan...
Ey bayê ber bi rojê ve,
Sembola tîpên navtêdanê
Xuyadike êşa giyan.
Ey banga lal û bêdengî,
Gepa ber devê
 Birçîbûnê,
Mêzeke li miriyên saxlem
Bê çawa vatrîneyên
Jiyana reş bi bejna
Keçên spehî û nûhatî
Dixemilînin.
Bê çawa dadî dibe qamçî
Lî nav pencên zordariyê..
Tu napirsî kanî
 Jiyan !
Ey konê ku bi
Çît û berçîtên wefadariyê

Xwe pêçaye,
Bi sitûnên dilsozî û rûmetê
Xwe hildaye,
Bi ben û şerîten
Rastî û dirustiyê

Girêdaye...

Mane tu dibêjî:
(Dil mezine û cih firehe)

Gelo !

Cihê wijdanên

Birîndar..,

Û dilên

Evîndar..,

Û kesên rêwî û

Bêwar ...

Di wî dilê fireh de maye ?!

Ey zingilê di gerdena

Xewnan de..!

Bibore...

Bibore...

Heger çend dilopên hêsrana

Merşa odexana te

Tahirkir,

Û bêwarên rêwî

Li ber dergehê te

Destlimêj girtin..
Û bi hestên xwe
Çend qam sinet
Ji mirovantî û dîlovaniyê re
Limêjkirin...
Û ne tirsîyan ...
Ey berbanga beyanên
Sêwî ...!!
Lorana perîşantîyê !
Em destê xwe ber bi
Esmanê zelal vedikin...
Da ku her hêz
Rêse parastina te
Li ser teşîya bejna xwe
Birêse ...
Da ku ji nû bibêjin :
Eve cîhan ...
Ey gulleya tîvinga
Pakrewanekî biyan !
Em bêwar û bê
Edrêsin ...
Lê ne dûrin ji landika
Şaristanîyê ...
Û sed xwezî bi wê rojê
Di vê landikê de

Razin...!

Û qet nema şiyar bibin

Bê kes û rêwî û cî bibin.

Nemînin bêwar û biyan

Û rewan nemînin bê

Jiyan...

Rewan nemînin bê

Jiyan...

Nejbîrek *

Her ku zingilê bîranînan
Lêdide ...
Bayê nejbîriyê ...
Sênga kevnariyê
Diçirîne û
Derbasî nav baxên
Nûjeniyê dibe;
Da ku mûmên her
Yadîyan ...
Ji xewnan re vêxînin .

* Ev wêne-helbest di kovara «Jîn»de belav bûye, hejmara
45/2000, Şam.
www.amude.de

Şahiyek

Bayê weş^{*} rabû
Dara Mişmişê ...
Xwe li ber
Hejand ...
Dema heyva nîvco
Çav bi wê şahiyê ket;
Hino.. hino...
Xwe ji stêran
Vedizî,
Û derbasî nav şahiya
Pelên darê bû...

^{*} **weş:** bayê xerbîye.
www.amude.de

Siwarê azadiyê^{*}

Meha Adara bêbext bi kerwanên şehîdên Kurdan ve hatiye girêdan, wek: pêşewa Qadî Mihemedê nemir, Barzaniyê nemir û kuştara Helepça şehîd...; nemir Mihemed Şêxo jî rojek ji yên Adarê hembêzkir, da ku bighê kerwanê van şehîdên nemir..

Raste siwar
Ji ser hespan
Dadikevin.
Raste giyan
Di goran de
Radikevin ...
Lê omîdên cengewaran
Tên vejandin
Li jiyanê
Vêdikevin...!!
Bavê Felek !
Gelek perwan
Li ber dengê
Zîz û zela
Hatin sotin,

* Ev helbest bi helkeftina salvegera dehan ya koçkirina hunermendê nemir «M.Şêxo» min xwend di êvara 8ê Adarê 1999an de, li mala wî.

Gelek xortan
Li bajarên
Stiranên te
Gul firotin,
Gelek baran
Ji ewrên êşa dilê te
Hatin dotin,
Gelek keçan
Bi omîdên
Evîna te
Helbest gotin...
Lê mixabin...!!
Bahoza Adara
Bêbext
Pelê rojên te yên bi
Saz...
Ji dara jiyanê
Weşand,
Di berbangê de
Bê gotin ...

* * *

Erê ey bilbilê xemgîn
Dengê te yê
Tev hêvîdar
Kerwanê şehîdan

Hejand ...
Şîn û şadiya
Qamişlo...
Bûne nesrînên
Dêm şermîn ...
Li ber wê kêla
Bê helbest ,
Xwe tewandin..
Kirin hawar,
Kirin qêrîn...:
Bejna Çiya
Qet namire !
Ew sembole ..
Û sembolê taca
Welatane .
Lav û fîxana
Gelane...
Nirx bihane
Nayên firotin
Nayên firotin

Jiyana min^{*}

Jiyana min pelege ji dara
Bihîvan .
Dema xortekî
Evîndar
Yara xwe li ber sîtava wê
Ramûsand...
Bi kul û xemgînî ..
Pelê jiyana min
Weşiya.
Da ku qurtekê ji
Ava lêvên wan
Binoşe ...

* Ev wêne-helbest cara yekem di kovara «Xwendevan»de belav bûye, hejmara 11/2000, Şam.

- Cara duwem di kovara «Jîn»de belav bûye, hejmara 45/2000, Şam.

Hevdîtin

Bi dîtina pêşîn
Dil tevizand.
Bi ya duwemîn
Cendek sotand.
Bi ya dawîn
Dîwarên ku ji omîdan
Lêkiribûn ...
Bi dilgawirî herifandin
Û gul û kulîlkên jiyana
Nûhatî
Bi koranî perpitandin.

Nesrîneke windayî

Ey delalo !
Delalê nesrîna li ber ba
Ketî,
Delalê kêla bê nav
Û gora bê deng
Û bejna li nav wê
Raketî

* * *

Ey delalo !
Bêje ey hevalê dil !
Çima ji ber çavê min tu
Windayî ?
Çima te ew pozê nazik li min
Hildaye ?
Çima berbanga çavê te tim
Razaye ?
Li derketina rojê
Napirse !
Nabêje nesrîna min li ku
Maye ?!

* * *

EY delalo !

Siwarên hespên şîn boz
Li ber lingê min hatine
Xwar,
Lê min ji wan re got :
Her û her delalê dilê mine
Siwar,
Ji derdê penaberiya wî dikim
Hawar ...
Lê bera her kes zanibe
Wê rojekê delalê min bê
Bejna nesrîna xwe
Ji tewandinê rast bike,
Û bê tirs û saw wê
Şiyarke hizrên
Xewar ...

* * *

Ey delalo !
Ezê gilî û gazinên xwe bi
Tixûbên bê ol bikim,
Mirinê ji mayinên bêbext
Birevînim,
Ezê pişta xwe bi
Asoyên bê hest
Girêdim,
Bejna xwe bi kelemperên

Windabûn û xapandinê
Bixemlînim,
Dîlana xwe û te li
Qada rewrewk û leylanan
Bigerînim.

* * *

Ey delalo !
Ezê her sibeh xwe bi
Ava lêvên te
Rewa bikim,
Gunehên xwe bi
Ava destlimêja te
Tahir bikim ...
Lê!
Dikim û nakim
Dûrbûna te jibîr nakim,
Dibe ava zilindarê,
Dibe stirî ...
Çawa ezê hembêzbikim
Çawa ezê diyar bikim

* * *

Ey delalo !
Gula bê bêhn te
Hembêzkir ...
Ew sexteye,

Te ji bo wê her tişt
Daye...
Û nesrîna te bûye
Stirî,
Di nav dijminan de
Maye ...
Erê delalo ...!
Tu cengewarîyê ji bo
Parastina xelkê dikî
Lê sed mixabin ...!!
Te jibîrkiriye
Ku nesrîna te
Bê cî, bêwar û
Windaye..
Û ji bo dîtina te
Her tişt daye
Her tişt daye...

Xopanî

Min bêriya koxka xwe kir
Bi kêf û şahî min berê xwe dayê;
Li ber derî dengê
Axîn û nalîna ji nav qelşên
Derî derdiketin ...
Dema min derî vekir,
Ji dîtina pel, pêûs û
Pirtûkan ...
Ez bê hiş ketim.
Tevan xwe ji bêwijdanî û
Xapandina min
Xwe kuştibûn ...!!!

Veger

Li ber dergehê
Mirinê,
Sê rêk ketin ber min:
 Rêka sotinê .
 Rêka dudiliyê û
 Rêka poşmaniyê;
Lê ...!
Dema ez li pişt xwe
Zîvirîm,
Min dît ku jiyan ...
Laklakê dike da min
Hembêz bike

Dengê dostaniyê

Heger ez yara te bim bêj ?
Heger ez dosta te bim bêj ?
Heger ez xewna te bim bêj ?
Bibêje ...!
Çi doza teye ?
Neynûkên min ji
Goşt nabin,
Rehên dil qet
Rewa nabin...
Ku hezkirin be ka
Mestî ?
Ku dostanî be ka
Rastî ?
Ku xewn be ka
Xweristî ?
Xweş zanibe..!
Ez û şevê li hev nakin ...!
Tirsa wê qet jibîr nakim...!
Ne dilê min meyxane !
Ne lêvên min çayxane !
Ne sênga min zozane !

Ji min dûrkev û
Veneger
Dost û yarên te pirin
Bê ser û ber...
Tu nizanî ?!
Çem û çiya na ramûsin ,
Ji tirsê evînê dilsotin...!!
Lê qet ji hev cuda nabin,
Ew dostin û winda nabin...!!
Û mêzeke !
Dengê dostaniya paqij..
Rehên birakujîyê radîkin
Alên aşîyê li ba dîkin...
20/11/1998

Revendî

Ewrên revendîyê
Xwe bi ser
Jiyana min ve
Barandin...
Dema bizav dane xwe
Ku deşt û
Zozanên min bikin
Kavil û wêran ...
Birûskên penaberî û
Birînan...,
Berê xwe bi wan
Vekirin...
Ew ji hev bela-welakirin...

Hevokek^{*}

Dema min rahişt pênûsê û hevoka
«Ez evîndarim»
Li ser pel birêz kirin
Evînê hawar kir û got :
Ez nikarim tovê xwe bavêjim nav
Xakeke mirî ...

^{*} Ev wêne-helbest di kovara «Xwendevan»de belav bûye,
hejmara 11/2000, Şam.

Zor

Buhušta ku
Evînê ...
Di çemên meyê de
Bifetisîne...
Ji Xwedê napirse
Te çima jiyan
Avakiriye...?!!

Evîndaro! Li min bipirse^{*}

Hoy ... evîndaro !
Çima weha tu
Dûrketî...?
Bêwijdano!
Hema rojekê ji
Rojan,
Bi dilo vanî...
Desmalka destê xwe
Ramûse,
Bi şaxê gulekê sor ve
Girêde,
Bide kevokeke sipî
Wê xwe li ber deryê min
Deyne ,
Hingê wê sibehê
Ezê li ser bêhna
Ramûsanên lêvên te
Şiyar bibim,
Rû û çavên xwe bi ava

^{*} Ev helbest di kovara «Jîn»de belav bûye, hejmara
41/2000, Şam.
www.amude.de

Wan ramûsan
Tahir bikim...
Ji nû wê dilê rawestyayî
Lêbide..!
Hingê bera bav û bira
Xewnan di landikan de
Bikujin,
Xal û ap û pismam
Xwînê ji cendekê hêviyan
Bimijin,
Dost û hevalên hêja
Yaran ji sênga evînê
Bidizin.
Hoy... evîndaro!
Hoy ...bêwaro!
Carekê ji caran
Xetîrekê ji sênga:
Hêvî û omîdan
Ji kenê şadûmaniyê
Ji wijdan yase û
Dadiyê...
Li nav baxê êş û birînên vî
Dilê revend
Vêxîne,
Siwarên hespên bêbextî û

Derewan
Li ber lingê min
Daxîne,
Perdeyên rewrewk û leylanan
Biçirîne,
Morîkên rastî û duristiyê
Bicivîne,
Û bi takî ji hevirmêşê
Dilsozî û wefadariyê ve
Bidarveke,
Û li ser geliyê vê sênga
Bê bihar...
Navbera du çiyayên
Herifî...

Raxîne.

Hoy... evîndaro!
Dûrbûn bese...
Li min bipirse...
Bera bengîniya dil nû
Geş bibe.
Zû vegere,
Ev çi gere ?
Bê wijdano !
Li min bi pirse,
Da ku her Siyamend

Xeca xwe hembêz bike,
Her Mem Zîna xwe
Ramûse,
Û her Ferhad
Şêrîna xwe birevîne,
Li nav deryayên
Çavên xemgîn wê veşêre û
Biparêze...
Hoy... evîndaro !
Hoy... birîndaro !
Mane eve qedera me:
Windabûn û jibîrkirine,
Bê hestbûn û dûrketine..
Lê mêzeke bê wijdano!
Zingilê dil her
Lê dide...,
Dike fîxan û bang dike
Dûrbûn bese,
Li min bipirse..
Li min bipirse..

Nerîna pêşîn

Ji nerîna pêşîn ve
Şîn û şadiya...
Çavên wî
Kelehên hêza min
Herifandin,
Û li dewsa wan
Bajarên evîna sermedî
Avakirin...

Dengê dil^{*}

Nerînek da min
Lê ji hejandina
Dil,
Min nikarîbû
Serê xwe rakira.

^{*} Ev wêne-helbest di kovara «Jîn»de belav bûye, hejmara 45/2000, Şam.
www.amude.de

Germa dûrbûnê evînê çêdike^{*}

Ji lêvan şêranî kete
Lêvên min
Ez têr jê rewa bûm
Ji awir û nerînan
Welat ji pêlên ava
Çavên te
Birînê kûr digre û
Derman dike
Di hembêzkirinê de
Baranek xunavî
Li genimê mirî dibarîne
Û jiyaneke nû jêre tîne.
Bayê bihara rengîn,
Dikeve goristana
Miriyan
Wan ji mirinê
Hişyar dike.
Lê dema tu ji min

* Ev helbest di kovara «Nûdem» de belav bûye, hejmara
25/1998, Stokholm.

Dûr dikeve,
Ez bê hiş û raman dimînim
Pênûs tiliyên min
Na ramûse
Ku helbestan çêkin
Çima mirin?
Çima dûrbûn ?
Çima nedîtin ?
Ku bi agirê wê
Disotin,
Û dûmana tîbûnê
Jê dide der û winda dike
Di nav êş û janan de
dûrbûn û nedîtinê de.

Reşahî

Roja guhestina min
Xwestin kirasê sipê li
Bejna min bikin ...
Lê mixabin ...!
Dema min kirasê sipê
Li xwe kir,
Tev ji êş, ezar û xemgîniya
Dil û hinav bû..
Qitran ...!

Rawestandin

Xelek anîn û kirin
Tiliya destê min ê rastê
Û ji min re gotin :
«Pîrozbe.. Tu bûye bi destgirtî..!»
Lê hino..hino..
Ew xelek fireh bû û xwe kir
Gerdena min!
Ji nişkave bêhna min rawestiya û
Dil bê deng ma!!

Xewneke rewani^{*}

Te çima ew xewna
Şêrîn ...
Ji çavê minî reş dizî û
Venegerand ?!
Te çima ez hiştim bê
Xewn ...
Wisa şev dirêjin
Lê nerînên çavan û
Lêxistina dilan
Ji her tiştî
Dirêjtirin...
Di qinyat û baweriyên
Evîndaran de,
Di sewdan û ramanên
Nivîskaran de,
Di sazbandên têtên tembûrên
Dengbêjan de,
Di rengên nîgara rengên
Hunermendan de...

^{*} Ev helbest di kovara «Gazî»de belav bûye, hejmara
41/1998, Duhok.
www.amude.de

Ez helbestan
Diafirînîm,
Diyarî ji bo heval û
Birayên delal re
Raste te ez hiştîm bê
Xewn,
Lê min xewneke nû
Di nav pêlên ava
Çavên te de dît û
Ez nahêlim
Kes wê xewnê ji min
Bidize.
Ezê şitariyê lê bikim
Ta ku mirin têkeve
Himbêza min û
Min ramûse.

Nûjenî*

Ji nerîna pêşîn ve dilketin çêbû
Ji dilketinê ramûsanên lêv şilkirin
Ji ramûsanên hembêzkerin germbû
Ji hembêzkerinê windabûn derbû û
Ji windabûnê volqana axînekê
peqiya...!!

Jê re got :

- «Te çima bextê min reşkir ..?!»

Bi pozbilindî lê vegerand :

- «Ne min bextê te reşkir !

Nûjeniya demê bextê te reşkir ...!!!»

Derket û deriyê bextreşiya wê lê girt..

Ta hino..hino.. dîwarên wê bextreşiyê

Lê hatin hev.. û

Ji nişkave bû stêreke çirisî di

Ezmanê nûjeniya demê de...!!!

* Ev helbest di kovara «Jîn»de belav bûye, hejmara 35-
36/1999, Şam.

Girêdan^{*}

Xeftan ji kiras re got:

- Digel serdestiya min
lê mixabin...!

Te ez bi wan hûçikanve girêdame

Kiras lê vegerand û got :

- Ma tu nizanî, çendî mêr serdestî jinê
be û bilindbûn ji para wî be..

Her û her...

Jin wî bi destên xwe girêdide...

Bê ku zanibe...

^{*} Ev helbest di kovara «Peyv»de belav bûye, hejmara 14-15/1999, Duhok.

Bêbextî

Axînên bê deng
Ji dilê pênivîsan
Pengizîn,
Bahozên bi hawar
Li derdora dilên xapînok
Dilerizin,
Omîd û hêvî...
Di makên xewnan de
Tevizîn
Lê...dostên çavreşan
Di şevên tarî de
Reviyan û xwe
Vedizîn,
Erê xwe vedizîn,
Xwe vedizîn...

Rastiyek

Di her berbangê de
Ez xewê...

Dipêçim û
Dixim bin balgehê de
Da ku ez limêjkin.

Lê...!!

Dema ez destlimêj digrim
Av dibe xwîneke

Tîr û

Bi giranî xwe
Ji nav tiliyên min
Berdide ber rehên
Gul û kulîlkan...
Û tejka limêjê dibe
Kefeneke rizyayî û
Lewitî...

Û bê pêjin xwe
Li cendekê min

Dipêçe...!!

Şûnwarî

Hêsrên
Ku birînan
Li nav
Baxên dêmên
Çilmisî...
Neke nîgarên

Firiştî

Bera
Konên şîniyê
Li ber
Dergehên xwe
Venegirin...

Bêkesî

Şevên sêwî
Ji ber
Bêdengî û
 Lalbûna
 Evîndaran
Bûn zingil û
Ketin
 Gerdenên berbangên
 Bê hêvî.

Nameyek ji bo Qederê

Dixwazim

Bigrîm

Lê kaniyên hêsiyan

Di hinavên sar de kûrin

Dernabin...

Dixwazim

Bangkim

Lê awazên rût

Li ser têtên deng

Lalin...

Koknabin...

Dixwazim

Bimrim

Lê qiralê mirinê

Kefen didize

û deriyên gorên reş

Li ber min

Venabin...

Dixwazim

Bibim kewek

Bi qeqeq

Aza bifirim
Li deşt û çıyan
Lê ravên segvanan
Her vegirtîne
Zor û
Xerabin.
Dixwazim
Bibim dengê
Bêzaran
Lê xecerên sot
Li ser gerdena min
Nevyane
Ranabin
Dixwazim
Bibim qulingekî mişext
Lê qedera reş
Germiyan kir
Berf û
Zozan kir
Ar
Çendî difirim
Esmanê bê stûn
Dibe gerînok
Hêviyên sêwî ji xew
Ranabin...

Dixwazim
Bibim pênuşek bê deng
 Li nav tiliyên yar
Lê şermî û duduliyê
 Çav li me vekirin
 Da em ji mestiyê
 Rabin
 Da em ji mestiyê
 Rabin..

Saman

Çendî
Xewnên şêrîn
Di nav pencên
Kabûsan de
Biçirin û
Di şikeftên
Windabûnê de
Asê bibin...

Çendî
Şêraniya wan dibe
Gezo û

Li ser
Rûpelên
Doh, îro û sibe
Dihile...

Ezeî

Nêrgiza
Ku li qiraxa çem
 Şînhatibû
Lehî û lêmiştên
 Bê ser û ber
 Hatin û ew
 Bi xwe re
 Birin.

Qedera jiyanê mirine^{*}

Şev...
Hêdî..hêdî..
Derbasî nav
 Porê raxistî bû;
Ronahî
Li nav tariya wan
 Winda bû;
Evîna dîl
Di çerçoveya dil de
 Xwe ji zêrevaniya
 Bîr û ramanan
 Vedizî...
Û da pey rêbaza
 Sermediyê...;
Xewnên pêçayî
Qumatkên girêk kûr
 Qetandin û
Berê xwe dane
 Çiyayên xweristiyê...;

^{*} Ev helbest di kovara «Jîn»de belav bûye, hejmara
47/2000, Şam.
www.amude.de

Omîdên kevnar
 Ji makên sawêr û leylanan
 Bazdan û
 Bajarên yadiyan
 Li nav baxên jibîrkirinê
 Avakirin...;

Lê sed mixabin ...!!
 Mirov
 Bi hemû gunehbariya xwe
 Şevên tarî dike
 Dizên talankar û
 Rêwiyên berdayî
 Li nav kolanên
 Qerisî,,,,;

Evîna dîl dike
 Stiriye belaq û
 Li ber rêka
 Evîndaran radixîne...
 Xewnên pêçayî dike
 Kopalê Şeytên û
 Li bin tejkên
 Limêja Melan
 Vedişêre...

Ê hevîyên nezayî dike
 Xwê

Ku pêşwaziyê jê
Bikesidîne...

Erê... erê...

Qedera mirovan

Jiyane û

Qedera jiyane

Mirine...

★ ★ ★

Sotin

Birînên
Ku di cendekên
Birîndaran de
 Niviya bûn
Ji ber şirqîna qamçiyên
 Ezeziyê
Bûn diz û keleş
Xewn û hêviyên
Hizr û ramanan
 Bê xem
 Dizên

Nameyek nepen

Bera ev helbest bi xweristî li ber
deryê herdu mamên hêja: Ebdilezîzê
Eliyê Ebdê (Bavê Cîm) û Ehmedê
Temo, serê xwe bitewîne û bêje: Çendî
şevên kul û xemdariyan dirêj bin,
berbangên xewn û hêviyan wan şevan
di nav ronahiya xwe de wînda dîkin.

Lo mamô!
Ezê şevbihêrkan
Li darxînim
Deftera şirovekirina
Xewnan
Li ber xwe vekim
Ji xewndîtiyan re
Bixwînim

* * *

Lo mamô!
Ezê piştîyê porê xwe
Li ser têla dostaniyê
Raxînim
Tembûra sêwîtiyê
Ji dîearê nakokiyê
Daxînim

Mûm û şemalan

Di reşahiya
Ezeziyê de
Vêxînim
* * *

Lo mamo!
Kaniya fêrmisk
Rondik û hêşiran
Di hinavê min de
Derbû
Bayê gîrnijandinê
Şikest

Bê hemdî xwe
Dêmê biraziya te
Zer bû

Hestê çiyayî
Herifî
Lê qet nabêjim
Qeder bû
* * *

Lo mamo!
Te birîna min
Bi birîna xwe
Derman kir
Te girê xeman
Bi samana xwe

Wêran kir
Ji nû hêviyên
Vemirandî
Bi aran kir

* * *

Lo mamo!
Wele vê êvarê
Min xwe avêt
Binê gelyê
Penceşêrê
Li ber tayê

Bejna zirav

Rawestiyam

Min nizanîbû
Ez nesaxim
Li ber dergehê te

Westiyam

Peyala samaniyê
Min vexwar

Lê di hinavê xwe de

Ez keliyam

* * *

Lo mamo!
Erê vê şevê
Min nû sehkir

Jiyana me tev
Leylane
Şevbihêrkên odexanan
Bê semyane
Kew û bilbil
Bê qeqeq û sirûd
Mane
Erê mamo
Ezê li deftera xewnan
Vegerim
Bi xem û nalîn
Ji xewndîtiyan re
Bixwînim
Jiyana me tev derewe
Li me fermane
Li me talane
Mejî bê hizr û ramane
Mejî bê hizr û ramane
* * *

Wêneyê dawî

Av xweşe
Di pey tîbûnê re
Nan xweşe
Di pey birçîbûnê re
Razan xweşe
Di pey westandinê re
Lê ya xweştirîn
Zanîna
 Di pey nezaniyê re.

Guldestek ji xweziyên dilê min

Zore ez bêjim bera xwendevanê hêja bi dilovanî van helbestên renga-renga bixwînin, bi meherbanî çîrokên jiyanekê nexwerist şîrove bikin, bi hezkirin dilên şeydayî pîroz bikin, bi dêmekî beşûş û gîrnijandî li nîgarên bê zar mêzebikin, û bi zanebûn kolanên birînan paqij bikin... Lê pêwîste her xwendevan sehbike û mijûl bibe ku dema yê nivîskar xwe nasbike, hingê wê yê xwendevan jî nasbike, û bi vê naskirinê pêwendî û berjewendiyên pir giring di navbera nivîskar û xwendevan de çêdibin, û ev pêwendî ramiyarî û wêjeyî ne.

Dema min xwest ez tevî qada wêje û toreya kurdî bibim, min tîrêjê hêviyê danî ber çavê xwe û li ber roniya vê tîrêjê min mûm vexistin, û li ber roniya mûman min xetîr gurkirin, û dema çîrûskên van xetîran ber bi esman ve bilind bûn komeke stêrên ronîdayî di sênga esman de hatin çesipandin..

Ev berhema min a yekemîne ku bi zimanê kurdî yê şêrîn çap dibe, çiko bi saya Xwedê û seydayê min Konê Reş pêngavên pir mezin min li pêş avêtin; lê heger ez bixwazim xweziyekê ji xweziyên dilê xwe diyar bikim ezê bêjim:

Xwezî min her tîpek ji berhemên xwe yên çap bûne û yên nehatine çapkirin kiriba guldesteke rengîn ji gul û kulîlkan û bi şermiyeke xemgîn –her sibeh- diyarî bav û diya xwe kiriba da ku jiyanê bi melûlî bigota:

- Yê bixwaze welatan avabikin, bera dê û bavan zana bikin..

Yabo ! Yadê ! Seydayê min !

Ji bûnê ta mirinê zor..zor sipas.

Bêwar Ibrahîm

naverok

BANGAWAZA TÎPAN	5
ÇIYAYEK	7
QAMIŞLO	9
DIZÎ	12
ROJÎ	13
DILO BÊJE	14
DIYARÎ	18
JI BO MILETEKÎ	19
XAKA ME WINDA NABE	20
DEREWEK	23
REV	24
JIYANA ÇEWT	25
PIRSEK	29
ŞERMÎ	30
BÊHINVEDANEK	31
PÊT	33
TENGAYÎ	34
SAWÊRÊN BÊ PÊJIN	35
XWESTEKEK	37
PEYAL	38
HESPÊN BÊ SIWAR	39

PAQIJÎ	42
OMÎDÊN KAVIL	43
ÇAVEN TE OMIDA ME YE	44
JIN	48
HEVALTI	49
EVINDARE JIYANE	50
NEJBIREK	55
SAHIYEK	56
SIWARE AZADIYE	57
JIYANA MIN	60
HEVDITIN	61
NESRINEKE WINDAYI	62
XOPANI	66
VEGER	67
DENGE DOSTANIYE	68
REVENDI	70
HEVOKEK	71
ZOR	72
EVINDARO ! LI MIN BIPIRSE	73
NERÎNA PÊŞÎN	77
DENGÊ DIL	78
GERMA DÛRBÛNÊ EVÎNÊ ÇÊDIKE	79
REŞAHÎ	81
RAWESTANDIN	82

XEWNEKE REWANÎ	83
NÛJENÎ	85
GIRÊDAN	86
BÊBEXTÎ	87
RASTIYEK	88
ŞÛNWARÎ	89
BÊKESÎ	90
NAMEYEK JI BO QEDERÊ	91
SAMAN	94
EZEZÎ	95
QEDERA JIYANÊ MIRINE	96
SOTIN	99
NAMEYEK NEPEN	100
WÊNEYÊ DAWÎ	104
GULDESTEK JI XWEZIYÊN DILÊ MIN	105